

نگاهی به کارکرد هشتمین جشنواره صنایع دستی «سرو سیمین»

یک فرصت و هزار چالش پیش روی هنرمند

هیاس حسینی
هنرمند

«سرو سیمین» باید به گونه‌ای طراحی شوند که نه تنها آثار هنری را به نمایش بگذارند، بلکه بستری برای تبادل تجربه و ایده میان هنرمندان و مدیران باشند.

◀ مدیریت جشنواره: چالش‌ها و کاستی‌ها

یکی از نکات قابل توجه در صحبت‌های «هیاس حسینی»، انتقاد از مدیریت جشنواره‌ها در سال‌های گذشته است. او معتقد است که مدیران این جشنواره‌ها غالباً فاقد شناخت دقیق و عمیق از صنایع دستی هستند و این امر باعث می‌شود که این رویدادها نتایج دلخواه را به همراه نداشته باشند. به گفته او، «مدیرانی که به عرصه صنایع دستی وارد می‌شوند، اغلب هیچ‌گونه شناختی از این حوزه ندارند یا شناخت و اطلاعات آنها محدود است. زمانی که آنها می‌خواهند نمایشگاه یا جشنواره‌ای برگزار کنند، نمی‌توانند به درستی تصمیم‌گیری کنند و این باعث می‌شود که جشنواره‌ها به نتیجه مطلوبی نرسند؛ اگر با هنرمندان و کارشناسان صحبت شود و دغدغه‌ها و خواسته‌های آنها شنیده شود؛ جشنواره‌ها می‌توانند به محل شکوفایی تبدیل شوند این

شادی کابیانی

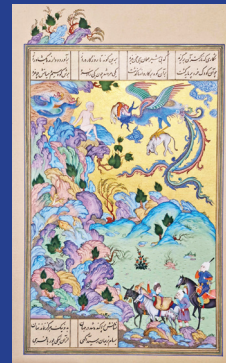
خبرنگار

هنرهای دستی ایران، از دیرباز نمادی از فرهنگ، تاریخ و هویت این سرزمین کهن بوده‌اند. این هنرها در گذر زمان، همواره گنجینه‌هایی از زیبایی و مهارت‌های بی‌نظیر به شمار آمده‌اند. جشنواره صنایع دستی سرو سیمین، به عنوان یکی از مهم‌ترین رویدادهای این حوزه، فرصتی است برای درخشش هنرمندان این عرصه و معرفی آثار دست‌ساز ایرانی به جهانیان؛ اما در کنار این جشنواره‌های با اهمیت، همواره سؤالاتی در خصوص نحوه برگزاری، مدیریت و تأثیرات واقعی آن بر هنرمندان و صنایع دستی کشور وجود دارد. در گفت‌وگویی با «هیاس حسینی»، کارشناس و فعال حوزه صنایع دستی، به بررسی ابعاد مختلف هشتمین جشنواره صنایع دستی سرو سیمین پرداخته‌ایم. «حسینی» که سال‌ها در این عرصه فعال بوده است، نقاط قوت و ضعف این جشنواره را مورد بررسی قرار داده و تأکید دارد که برای تحقق هدف واقعی این رویداد، نیازمند تغییراتی اساسی در نحوه برگزاری و برنامه‌ریزی آن هستیم.

◀ آیا جشنواره برای هنرمندان است؟

«هیاس حسینی» در ابتدای صحبت‌های خود به موضوعی مهم اشاره می‌کند: «به طور کلی جشنواره‌ها از جمله جشنواره‌های صنایع دستی باید در خدمت هنرمندان واقعی باشند و نه صرفاً نمایشگاهی برای به نمایش گذاشتن آثار هنری.»

به گفته او، در بسیاری از اوقات مدیریت‌های این رویدادها بیشتر به دنبال برگزاری یک نمایش هستند تا ایجاد فرصتی واقعی برای معرفی و فروش آثار هنری. او می‌گوید: «ما باید هنرمندان شاخص این عرصه را دعوت کنیم، با آنها گفت‌وگو کنیم، تجربیات‌شان را بشنویم و براساس نیازهای واقعی این حوزه جشنواره‌ها را برگزار کنیم.» این انتقاد به نوعی به عدم توجه به نیازهای واقعی هنرمندان اشاره دارد. بسیاری از هنرمندان باور دارند که جشنواره‌هایی مانند

◀ هنرمند: محبوبه هادیپور

◀ رشته: طراحی و نقاشی سنتی

◀ شهر: هفشجان

◀ هنرمند: امیر معظم اسلاملو

◀ رشته: صنایع دستی چوبی و حصیری

◀ شهر: ارومیه

◀ هنرمند: معصومه حسینی

◀ رشته: دستی کاغذی

◀ شهر: هرسین